

διεγραφεν εις τούδοφος⁷ περιουμένου σχῆμα· οὐς ὄργων πάντων συνεπή μειράκιον τὴν υἱόν,

ἀπλαδάχθη. Ἱεροκέας δὲ τοῦ εἰ τοῦ Πιπαλίδης⁸ συναπαίμποτος αὐτῷ εἴτε ἀμφιστέου,

καὶ πολλὰ λέροντος περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Ἐρε-

τρίας, ἄλλο μὲν εὑδὲν εἶπεν,⁹ ἥρατσος δὲ εἰς τὸ

αὐτὸν Ἀντίγονος παῖδεν· πρὸς δὲ τὸν ἀραιού-

μένον μαζέον, Ἀγνοῖς, ἐφη,¹⁰ τὸν μόνον κρά-

βον καλοὺς ἔχοντον, ὀλλὰ καὶ μαζίδες;
πρὸς δὲ τὸν νεώτερον τυπαγωγότα, Σκέψας, ἐφη,
μὴ τι ἀποτίθεν ἔχων λέληθας. Ἀντίγονος δὲ συμ-

βουλουμένου¹¹ εἴ εἴτε κόρον αἴφικτο, σωτή-

σες τάλα, μόνον εὐέπειτα παταγεῖσα, στή-

βασιλέων οὐδὲ εἴτε. πρὸς δὲ τοναίσιον αὐτονά-

φέροντα τὸ αὐτὸν εἰκαστο, ἥρατσον εἰ αὔχρον ἔ-

χει; Φήγαντος δὲ. Καὶ παμπλεύτα κτηματο-

Πορεύοντας, ἐφη,¹² καίνουν εἰπιμελοῦ, μη-

τυμβίσοι καὶ ταῦτα καταφεύρας, καὶ πο-

ψην ιδιάτην ἀποβαλεῖν. πρὸς δὲ τὸν πιβόμενον εἰ

γύμναι ὁ σπουδαῖος; ἐφη, Πότερον ἔγω σι σπου-

δαῖος δεκῶ, ηὐ; Φήγαντος δὲ εἶναι. Εγὼ το-

⁷ Eius, qui muliebria patet, speciem depinxit.] Græce τικητερον οὐχι, paulo etiam infra idem verbum utrumpak in canticu sententiam. Aldob.

⁸ Συναπαίμποτος. Affectum τονισματικότοτε προ τυπαγωγότος. Henr. Steph.

⁹ Curiem Antigonus confidet?] Eadem quoque voce utitur Suetonius in Nerone, ita feribus. Sunt

quidem predicationis usque adeo profligunt, ut contumelias pene omib[us] membris, novissime quod genus le-
fus exortantur, quo ferre pelle contestat emittentes ē-
cavas, utrumque ad formam ad ripam diligenter ulu-
lum impinguu inuidet: Οι com affari deleris, confeuerat à Doryphoro lero, cui etiam sicut ipsi spou-
rus, at ipse desuper. Et quamquam verbum hoc in
hanc sententiam frequens non est apud alios scrip-
tores, tamen, quia apte admodum cadebat hoc loco,
eo uterundim mihi esse existimavi. Aldob.

¹⁰ Non solum brachicam, sed raphas os queque bonum
succum habere.] Brachica oleris genus est fatis noti, de
ca Plinius lib. 19. Nat. hist. cap. 8. multa dicit, ejus-
queria fusile commemoratur genera Catone autore, quod idem confirmat Athenaeus lib. 9. cap. 184. Eu-
demi Athenaeus usus testimonio in libro de oleribus.
Theophrastus brachicam ipsam, hoc est Græce κρα-

ταφαν, appellat: quod idem usurpat nomen
cateri quidam scriptores, qui a Athenaeo eodem
quem supra diximus, libro citantur. Verba Theophrastus
gratuita τοῦ τοιούτου, τοῦ τοιούτου εἰς γειτ-

τον αὐλέδωλος, οὐδὲ ὄχι, ut appareat raphanum
genus aliquod brachice fusile. Aristophanis quoque in-
terpres in Pluto super verbi, ιοχών φάσιν ita
scribit. ἀπολοικούσαν, ηγιανιαδαν, πάλιον
ιαφανος, η ιοχών φάσιν. In diuersum autem fusile
brachicam, diligentissimo cultu habitant, apud antea
sapori suavitate fusile cam, quam Græci ἀλυπήν
appellant, tradit ibidem Athenaeus. Jocus vero, qui est in his verbis, quibus Menedemus cum mochlo ulu-
lum, in eo postipsa esse videatur, ut cum non folium lu-
lupatris brachice commemoratione, commonefaciat,
sed etiam sententiam raphani injecta p[ro]met[er]et, quod in adulterio d[omi]nici officiebantur. De qua est
apud Catullum in epigrammate ad Aulemum,

Ab tum te miseric. malique fati.
Quem attrahit pedibus, patente porta.
Percurrunt raphanique mugilique.

¹¹ An temuletorum atolecentium commissationes,
notariorumque causas adiret.] Hoc quoque faciendum effe-
Cicerio docet, ut quod uno non possimus, id pluribus
verbis explicemus, quod nos imitari sumus hoc loco.
Xenophanes enim apud Græcos ita multa significat, ut ea u-
nica voce non possint explicari. Cicero de Finibus,
lib. 3. Evidenter [p[ro]p[ter]o etiam] quod utro Graci, scilicet
non possint, idem pluribus verbis expondere. Idem.

¹² Κατειστος ιστιντος. Epig. 1. I. C. 1. 1. 1.

¹²⁹ εἰπε, ait, duxi. * Dicente quodam complū-
ra elle bona, rogabat quot numero, et
an putaret plura elle quam centum. Cum
cajuldam, ex iis qui ad coenam ipsum vo-
care solebant, sumtum nimium reprimere
non posset, vocatus aliquando nihil locu-
tus est, sed tacitus eam luxuriam coar-
guit, dum folias oleas in cibum sumpfit.
Hujus denique libertatis causa parum ab-
fuit quin in Cypro, apud Nicocreem
pericitaretur cum Asclepiade amico.
Nam cum rex menstruum festum cele-
brans eos cum aliis philosphis vocasset,
Menedemus dixisse ferunt, Si quidem
honesti esset hujusmodi virorum congrega-
tio, quotidie festum celebrandum esset:
minus, superflue quoque modo cele-
brare. * Ad haec tyrannus cum ita occur-
risset: hanc diem super sacrificio habere
se vacuum, ut philosphos audire licet;
ille severius adhuc in sententia perlit,
ostendens omni tempore philosphos
audiendos esse, idque tanta importunitate
urit, ut nisi à tibicine avocati suffient,
foritan perissent. Unde cum in nava ja-
gerarent riuitus, Asclepiadeum dixisse
Tibicinis positam modulationem ip-
so seruare, Menedemus vero confidentiam per-

¹³ Ητο δὲ τὸ τίτλον τοῦ θέατρου.] Hec eo

pertinet quod Menedemus unam virtutem, unum
bonum esse volebat. Reprehendit igit[ur] eos qui pha-

ra elle bona dicent. Idem.

¹⁴ Δε τούτον τὸ θέατρον.] Intropo hic autem
τοῦ θέατρου, hoc modo: ὡς ταῦτα τὸ θέατρον, τοῦ
τοῦ θέατρου, ξενοχαλκούσαν πάτη τὸ θάκενον φιλοτ-

ρωφ, τούτοις πεδάλιοις τεττάσιοις, δικούς, οὐ τοῦ
τοῦ θέατρου φιλοτρόπον δεῖνον, et ita verti. super sacrificio;

id est, tempore convivii poli peractum sacrificium.

Id enim moris erat antiquis, etiam Iudeis ex
divino instituto, ut poli sacrificium convivarentur.
Docemur hoc etiam frequenti Hesychio loco: Εἰσελ-

ετε, θεοί ἀντὶ τοῦ συναπαίμποτος αὐτὸν πιστεύ-

τείσθητε, οὐδὲν τοῦ θέατρου θεούς. Alind, dices, hic
τοῦ διάτονος αἰλιδ, θεούς. Sed si τὸ διάτονον, ut hielegi-

mus, οὐ αἴνη θεούς; idque more solemiti, & o-
mnibus noto; quid veta τοῦ θέατρου, etiam convivium
comprehendet? aut qui potest aliter, ut haec non
invicem confundantur? In Empedocle vocant amici

παρηγία απολωλένειν· μήδε, Φαστι, και εκ-
κλίτης καὶ τὰ σχολῆς ιδίαιΦόρος. οὐτε γάρ
ταξιν τινὸν παρ αὐτῷ βλέπειν, οὐτε βάθρο-
κύλιῳ δικείνει ἀλλ ὃν αὐτὸς ἐτύχε περ-
πατῶν ἡ καθήμενος, πάουε, και ἀντοῦ τοῦτον τοῦ
131 τριτον διακεκρίνειν. ἐπ' ἀγονίατης μέγτι, Φα-
σιν, ἡ ἀλλώς και φιλοδοξος, ωστε τοπτότερον
τέκτονι συνειδομένοντες αὐτός τε και ὁ Ασκλη-
πιαδης, ὃ μὲν Ασκληπιαδης ἐφαίνετο γυνος
ἐπὶ τοῦ τέργυτον πηλὸν παραφερων ὁ δε, εἴτι-
να ιδει ἐρχόμενον, παρεκρατετο. ἐπειδὴ κύλατο
τῆς πολιτείας, εὔτοις ἡ αγονίατης, ωστε και
τὸν λιθανῶν τούτον, διμάρτια κατοῦ θυματη-
ρίου, και περικράτητος περισταμένου αυτον, και
καθαπτομένου εἰς τὸ ἔτι πλεινεται, ἐκέλευτο
τιοτιν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβαλεῖν αὐτόν. τὸν δε
μηδεν ἔττον τηρεῖν παρίστα και ὑπερκύπτοντα,
Ἀγαμεμνονίου τεκαὶ Ηρακλίτου αποκαλεῖν. ἡ
132 δε ποιησαντα και δειπνοιαμόνεστερος. σύν γαρ
Ασκληπιαδη κατ ἀγοναν ἐν πανδεκει ποτε
κράτειν πτυχουμένων Φαγών, ἐπειδὴ μάδι, ἐ-
γαυτία τε και ωδίχρια, ἐως Ασκληπιαδης ἐπετίμη-
σεν αὐτῷ, ὡς οὐδεν, εἰπών, γνήχησον αὐτοὺς
τὰ κρέα, ἡ δε περι τούτων υπόνοια, τα δ' ἄλλα
μεγαλύκυρχος αὐτῷ ἡ και ἐπεινέρος. κατα τε
την ἔχην την σωματικην, ἥδη και πρεσβύτερη
ον. Ceteroqui magnanimus fuit vir, et planè liberalis.

ad *torres*, quo mox *torvus* ibidem dicitur. Chrysippus vocatur ad *torres* a discipulis; nimis mero diffitens, interclusa spiritibus expravat. Ita cum eum *torvus* nominant, hilum aliud quam *corvissona* volunt, cum ex *torve* proprie dicta, nulla omnino mentio, aut verò, commenrandi occasio. Ut omitam, quam durum fit, *terribilis, ex sacrificio, vertet*. Notarum iugiter hominis *despectus*, & inconfutabilis ardor, qui fervente jani convivio, & competitione (ut fieri amat) liberis procedente, caput scutum (aut incepitratione potius) intermittere non poterat, & inde viræ non levè periculum adiit. *Mer. Calvus.*

¹⁶ Η δέ, Φαρί, καὶ εἰκάσις.] Mirum hanc vocem ita scribi etiam apud Hesychium Milesum, qui hæc descriptis ut multa alia. Affertor autem Had. Junio legenti, ἔκποτος, ἐκπότες & ἐφίτες idem sunt, ut docet Eustathius. *H. C. L.*

17 **Aγνίατος**,] Suspectum alicui posse esse vocabulum **αγνίατος**, utpote cuius usus nullum aliunde

Exemplum afferatur: sed utrobius scriptum est in omnibus nostris vet. cod. Ejus autem à verbo ἀρχή manifesta est. Interpres tamen priore in loco edidit. Ignominia metuens: in posteriore, Anxius signe folescens. At Bud. Trepidator, Fermidator. H.

18 Εκείνοι τινοι το διατελεῖσθαι μεταλλεύεται
Apparet Menedemum tunc aliquo magistratu-
fum, cui jus fuerit coniiciendi in carcere, nam
fuisse ei obtemperatum, & aliquandu[m] h[ab]uisse Cra-
cerem in mala mansione, ex sequentibus patet. If.
ad alib

19 Εὐ πανδεῖσιν τοτε γρίπατον ἵετο μένον φρεγῆς
intelligit carnem morticinam, & quæ Gracis nesciuntur.
Fuit autem haec veterum si perfilio, ut omnia
sua morte exincta funesta existimarent: quod
ideo religiosè ab iis servatum, ut Romæ calecos ant
colas fieri Flaminicus mortuus peccatis corio nefā
haeret. Feltus. *Ibidem*

MENEDEMVS. Segm. 133, 134. Lib. II

durabat qui erat in juvēne, athleta instar
firmus, validus atque adusta facie, obesus
item et attritus fuit, medicisq[ue] proce-
ritatis, ut ex ea constat imagine que Ere-
tria in veteri stadio cernitur. Est enim ve-
luti ex industria ita sculpta, ut cunctam
fere nuditatem corporis preferat. Erat
præterea in fulcipientis amicis omni
officio deditus, et quia parum salubris erat
Eretria aëris, frequenter celebrabat con-
vivia; quibus quandoque aderant poetae
et musici. Amabat Aratum, et Lycophro-
num Tragicum poëtam, Antagoramque
Rhodium. Sed maximè omnium studebat
Homero. Deinde etiam Lyricis, denique
Sophocli, atque Achaeo inter Satyros ve-
luti secundas partes, Aeschilo autem pri-
mas semper dabant. Unde et aduersus eos
qui contrâ in Republica sentirent, ita fe-
rebatur:

*Deprehensus olim est ab impotenti celer,
Et tarda cedit teludo regem altum.*

134 Ηακ αυτον Αχαιον εν ομφαλη σαρκινην αιγα.
Hac autem Achaei sunt ex Omphale satyrica. * Falluntur igitur qui illum nihil praeter Euripidis Medeam legisse dicunt, quam inter Sicyonion Neophronis poema legit. Magistros Platoneum et Xenocratensem, prateraque Parabatene Cyrenaeum alpernabatur. Stilponem solum admirabatur. De quo dum aliquando interrogaretur, nihil aliud dixit nisi, Liberalis est. Oratio quoque ejus perceptu difficilis erat, inquit ea compendita tanta accuratione, ut illi difficilem occurseret.

23 ταῦτα δέ ἔστιν Ἀχαιοῖς ἐν τῆς σατυρικῆς Ομφαλῆς. * ὥστε πτωσίου οἱ λύρες μηδὲν αὐτῶν ἀνεγνωκέναι πλὴν τῆς Μηδείας τῆς Εύριπου, ἢν τοις Νέοφρονις εἴησαν τοι Σικυονίου Φαστή τοῦ διδάσκαλον τῶν περὶ Πλάστων καὶ Σικυόνης, ἔτι τε Παραβατέων τον Κυρθνίους κατεφρένει. Στιλπωνά δέ ἐτεθαυμάσκει· καὶ ποτε ἐρωτηθεὶς περὶ αὐτοῦ, ἀλλα μεν οὐδὲν εἶπε πλὴν ὅτι ἐλευθέριος. ἡ δὲ καὶ δυστακτάνθη ὁ Μενέδημος, καὶ ἐν τῷ συνθέθαι δυσανταγώνιστος.

20 Καὶ διὰ τὸ ἀστὰδες τῆς Εὐρώπης πλεῖστον συγέγνω
κυπρίσται]. Ait Menedemum frequentia convivia agi- παδόχος καὶ π
effer modo se

etiam *lentibularia* *acutangula* *conspicua* *serrata* *solutum*: & *caulism* *adscit*: *Quia*, *inquit*, *Erectio* *aë*-*morbus*. *Ergo*, *ut video*, *te auctore*, *Lastra*, *epula* *laudatoe* & *invitatio* *liberior* *contra* *al-*
rem *infalabilem* & *pedilente* *fatu* *sunt*. *Omni-*
nam *capitulum* & *versus* *subtilitas*. *Mixta* *versus* *Id-*
etet modo certa. *Idem*.

nam caput & vere subtilum! Miror autem Hadriani Junii floriamcum, quæ hanc potuerit conceperre; nam rotundum literis habent iste lusus apud Hesychium illam Laetitia complacuisse. quod non mirabur qui observerint plerique mendas Lætorianorum coligunt a nuncius.

codicium apud eum [non enim dicam ab eo] esse rentas. Ego canem non dubito infuso habui aliquid ad extirpatione eius adfamilium flagitium, suscipiantur an rem stetit aliquid. Itaque locum unius voculatus adiecte one, trahitpositus quibundum, retinuumus. *Δέ και φύλαξεν δια τον πότνιον της Βασίλειας και φύλα-*
κει σαφείας. *I. Calv.*

²⁴ ἐστρέφετο τε πρὸς πάντα, καὶ εὐρητόλογει
ἐρωτικῶντας τε καθὰ Φῆμι Αἴγυπτον ἐν δια-
δοχεῖς) ἦν. καὶ δὴ καὶ τοῦτο ἐρωτᾶ εἰσίν, Τό-
τε ἔτερον τοῦ ἔτερον ἐστὶ; Ναὶ. Ἐπερνέδε ἐστὶ
τὸ ὀφελεῖ τοῦ ἀγάθου; Ναὶ. Οὐκ ἀρά τοῦ ἀγά-
θου ἀφελέει ἐστιν. ²⁵ ἀνήρ δέ, Φασί, καὶ το-
ποφατικὰ τῶν ἀξιωμάτων, καταφατικὰ τι-
veis, καὶ τούτων τὰ ἀπλά προσδεχόμενος, τὰ
οὐκ ἀπλά αὑτῷ, ²⁶ λέγων συνημένα καὶ συ-
πεπλεγμένα. Φησὶ δὲ πράλειψιν ἐν μετόποι δύο
μαστοῖς Πλατανίνοις εἶναι αὐτῷ, διαπαίζειν δὲ τὰ
διαλεκτικά ὡςτε Ἀλέξιον ποτε διερρήγαντος, εἰ
πέπαιται τὸν πατέρα τύπτων; Αλλ' οὐτ' ἔτι
πον, Φάναι, εὔτε πέπαιμα. πάλιν ἡ ἐπίνειο
λέγοντος, Ἐκχρήτη πειπόντος, ναὶ, ἢοι, λύγατη
ἀμφιβολίαν, Γελῶν, εἶπε, τοῖς ὑμετέροις νό-
μοις ἀπολεσθεῖν, ἔχον εν πύλαις αἴγυπτον. Βία-
νες τε ἐπιμέλειας κατατέρχοντος τῶν μάντεων,
¹⁶ ²⁷ γενέρος αὐτοῦ ἐπισφάττειν ἐλέγει. καὶ ποτε

apud hum scriptorem initio vita Seilponis: quibusdam tamen exemplaribus illi legentibus *τύποις ισχεῖ*. Tertium illud εὐρείατο apud cumendum Plutarchum extat, ita scribitur, τίτης πατέας καὶ τρόπαιον οὐκα δί-
ζετ, ἀλλά τρίγραφον στροβός, ἀπὸ τριῶν, ὑπόρων
τοῦ φιλοσοφοῦ. Βασικὸν εὐρεῖται hic fit, ita
et apud Atheneum legitur, lib. 5. de Antiocho : qui
cognominatus fuit Euphrates, μάρτυρες δὲ πρὸς τοῖς
ἀνταρτικοῖς νίκαις καὶ χρυσοῖς τρόπαιοις
καὶ φιλοτρόπαιοῖς τριῶν τριπάτων τεκνά επιτί-
χοντος. Ex his judicet lector an τρόπαιον τεσσάρων
λόγων proprius sit simpliciter *Verborum fundator*, *Ver-
bofus*: νομίζειται δε *εὐρείατο*, *Verborum fundato-*
rus, *Verbofus*: ὑπέρλογον δε *εὑρείατο*, *Verba*
fundatrices, *Verborum efficiens*. Henr. Steph.

25. *Eunomianas ut ajmū negantes tollebat, αγα-
τερ relinquebat.* | Græce. ἀπίστα, φασι, καὶ ταῦτα αγα-
τικά τοῦ εὐφράτου, καταφαντά τοῖς. Ιμρά, τὰ
εὐραικά επινοματά τοῖς Cicerone vteri docuimus
quae autem Græci αγαθικά καὶ καταφαντά, ipse
negantia. *S. mentis* appellat, ut in Topicis. *sun est etiam
valde contraria alia*, quae appellantur negantia, εἰ
αποκατάσταται Graci; *contraria ajmibūs*. Aldob.

26. Λόγον συντάξαντα καὶ ευρείατον λέγει. | Proflus
legendum, λόγον συντάξαντα. If. Caſab.

27. Νικός αὐτὸν ἐνθύμων λέγει | Utitur hoc
proverbio Sophocles in Philocteta.

Καὶ εἴ τις εἰπεις νικόν εἰπεις οὐκις.
& in Antigonice,

Tίς αλλά τὸ τικτόντον εἰπεις ταῖς.

Wens

M E N E D E M U S. Segm. 136. 137. 138. Lib. II.

rufus dicente, maximum esse bonum omnibus quae quicque cupiat frui. *Multo*, inquit, *majes est ea solum qua decat cupere*. Refert Antigonus Carylitus, eum nihil scripsisse neque composituisse, ita ne dogma quidem ullum afflueret. Porro in questionibus, inquit, ita pugnat erat, ut non prius discederet, quam in facie ejus magna suffagationes reprehenderentur. Verum enim verò cùm in verbis effet talis, factis tamen erat placidissimus. Denique cùm Alexino plurimum illudceret et objur graviter, fuisse tamen illum beneficis. Nam ipsis conjugem ex Delphis Chalcideum sicut deduxit, itineris fuita, iatrocinaque metuenteum. *Amicitias plè sancteque tubatur*, ut ex ea que illi cum Aclepiade fuit conjunctione confusat, quae profectò adēd insignis erat, ut nihil à Pyladis distaret benevolentia. Verum major natu era Aclepiades, ita ut poëta ipse, Menedemus verò histrion diceretur. Fertur Archeopolis tria milia illis designata, et cùm orta effet amica contentio, uter secundo loco accepiteret, neutrum accepisse. Uxores quoque ambos dubius fuisse est, Menedemum matrem. Aclepiadiem filiam, et cùm defundat effet uxor Aclepiades, Menedemi cepisse conjugem: illumque quod Reipublica praefasset, aliam duxisse nobilis et locupletem, nihilominus quoniam communis eis erat dominus, rei familiaris administrationem priori uxori permisisse. * Aclepiades autem ante illum vita efficit Eretzia, jam longavus, cùm in magnis opibus frugalitate admodum vixisset cum Menedemo. Fertur post aliquantum temporis cùm Aclepiadiam amibus ad coniuvium venire, arcerentque illum tivis ἀποστασις ὡς μέγιστου ἄγαθου εἴη τὸ πάντων ἐπίτυχανεν ὥν τις ἐπιβούμει, εἰπεῖν, Πολὺ δὲ μεῖζον τὸ ἐπιβούμει ἀν δεῖ. Φησὶ δὲ Ἀντίγονος ὁ Καρπεύς γράψας αὐτὸν μηδὲν, μηδὲ συντάξαι εἰστε μηδὲ στρέψετε τῶν δόγματος. εἰ δὲ ταῦς ζητήσοντες, Φησὶν, ὧδε μακρινὸν θν, ὥστε ὑπάπτω πέραν ἀπῆν. ἔμα δὲ οὐν τινούστον ἐν τοῖς λόγοις ὑπάρχον, ἐν τοῖς ἔργοις¹⁸ πραότατος θν. Ἀλέξιον γοῦν πολλὰ καταπλαιάω και συλληρώς επισκόπων, ἔμας αὐτὸν εὖ ἐπίστος, τὴν γυναικα πατερεμψας εἰς Δελφοὺς ιον Χαλιδίους, εὐλα-βουμένην κλωπέσι τε καὶ τάκισθ' ἐδον ληστείας. * *Φίλος τε θν μάλιστα, οἰς δῆλον εἰ τῆς πρὸς Ασκληπιοῦδην συμπνίσιας, αὐδὲν τι διαφερούσης Πιλοτὸς Φιλοστρατίας.* ἀλλὰ περὶ βιτερέας Ασ-κληπιαδῆς, ὡς λέγεται πατητὴν μὲν αὐτὸν εί- ναι, ὑπερκρή δὲ Μενέδημος και πατερ Φασιν Ἀρ-χιπόλιδος τρισχίλιαι αὐτοῖς διαγράψατος, σπη-ριζεύμενος περὶ τοῦ τῆς δεύτερος αρι, μηδέπερνον λαβεῖν. λέγεται δέ παλι γυναικας ἀγαγεούσαι αυ-τοῖς. ὥν τὴν μὲν υγατέρα, Ασκληπιαδην τὴν δὲ μητέρα, Μενέδημον. Πατερόν εὐτελεύτης τῷ Ασκληπιαδῷ τὸ γυναιον, λαβεῖν τοῦτον Μενέδη-μον. ἐκεῖνόν τε, ἐπεδὴ πρώτη τῆς πολιτείας, πλουσίαν γῆμαν. ειδὲν μέντος ἡτοι μᾶς οὐση-σίας επιτρέψαι τὸν Μενέδημον τὴν διάσκεψιν τῇ πρότερᾳ γυναικι. ἐμέτοι Ασκληπιαδην πρα-τετρέψειν ἐν Ἐρέτρᾳ γράψαις ηδη, συζήσας τῷ Μενέδημῳ σΦόδρα εὐτελῶς ἀπὸ μεγάλων.¹⁹ ὡστε και μετι_ χρέον εὐλόγως ἐπι κάμψις ἐφαμένους τοῦ Ασκληπιαδον, και τῶν νεανίσκων ἀπολεισθοντων αὐτούς, οι Μενέδημος ἐλέγεντος εἰσδέξασθαι, ει- Janus adolescentes. Menedemum in sillo introduxit, qui

28 Πρώτα, ἡ Γράφει τέκτικοτες, sed cum praecedentibus melius altera scriptura convenit, utrum enim docere, cum qui disputationis efficit valde πράξας, (id est pugnat) omnino alium in factus fit; videlicet πρώτον i. *elementis*, post *placitum*. Interim autem adjuvamus eft interpretationes in proxime praecedentis loci interpretatione. Enim utriusque esse putavat *Ardens* *prīus indicia in oculis*: quia ea voce significauerunt *Sigillantes in facie*, *præstat in ratiōnē* tua oculis *obscenē*. *Iudeo* et *Cœlestis* *παραγόντες* dicitur quia *na* *sigillatur*: & quidem a-
pud hunc ipsum scriptorum quoque, ut in *Cratē* Νομοθετούσι *τελεστάς των καθηρώντων*. *Hec* *Sept.*
29. ὅτι ταῦτα μήτε χρέος εἰσὶν οὐδὲν. *Lego* εἰτί. *Sic* *sæpe loqui folet Lætius*. *In Speculop-*
ro *λέγεται* δὲ αὐτὸν καὶ *Πλάτων* χρόνῳ παραγ-*γει* *Αυτούτους ταῦτα* *μητρίας*, καὶ *Ἄρειος* *Φιλοτε-*
χαῖ *διανοίας* περὶ αὐτῶν γράψασθες, *φει*, *etc.*
Et Cœlestis

ποιῶ, οὐτὶ Ἀσκληπιαδεῖς αὐτῷ, καὶ κατὰ γῆς
ἀ, τὰς θύρας ἀνοίγει. ηγάν δὲ οἱ σωματοποιῆ-
σαντες αὐτοὺς, Ἰππόνιος τε ὁ Μακεδὼν, καὶ
Ἀγύτωρ ὁ Λακεῖνος ὁ μὲν, εἰκατέρῳ δοὺς τριάκον-
τα μάζα, οὐ δὲ ἱππόνιος Μενεγένης εἰς ἑδονήν
τῶν θυγατέρων δυτικήλαις δραμάζει. ηγάν δὲ
τρεῖς, καθά Φροντίδης, ἐξ Ωρωπίς αὐ-
τῷ τῷ γυναικῶς γεγεννημέναι. ¹³⁹ ταῦθεν συμπέσια
τεῦτον ἐποιεῖτο τὸ τρέπον προποιεῖται μετὰ δυσὶν
ἡ τριῶν, ἔως βασιδεῶν τὴν τῆς ήμέρας. ἐπειτα τις
ἐκάλει τοὺς παραχρημένους, καὶ αὐτοὺς ηγήθε-
δει πρόκτησας. ἀστε εἴτε εἰδόθε βάττον, ανακαμ-
πτων ἐπινθάνετο τῷ ἔχονταν τί εἴη παρακειμέ-
νον, καὶ πῶς ἔχει τοῦ χρόνου. εἰ μὲν οὖν λαχ-

Τὸν Τὰ δὲ συμβούλια τούτου ἐπείσθι τὸ πέρων.] Το-
διός hic locus pene ad verbū sumptus est ex Ante-
gono Carylio; quod nūtio Diogenem præter suum
morem, nos celare: quia autem Athenai beneficio
extant hodieque variis Antigoni, spacio me facturam
item studiosi hominibus gratiam, si rotum Antigoni
locum appulero, quo facilius conferri habet pollutum.
Αἰτίαν δὲ ὁ Καρύλλος (at Athenaeus in x.) ή τῷ
Μισθίῳ οὐδὲ, τῷ διάταξι διαγνώσκω τοι πάτη
Φαλαροῦ συμφωνεῖ, Φίλιον, ηδὲ φίλητα μὲν διάτυπος
ἢ τετράς, κανόνις εἰσὶν· καὶ θεοὶ τοι Διονύσιος πανταχοῦ
διδοκεῖται, ηδὲ τῷ τούτῳ Μισθίῳ τούτου δι-
ετο, αἵ τις δι τούτου πεπλανῶν τους παραγνητούς
οὐδὲ ιστεῖ τοι περιφέρειν τοὺς τεῦθινους,
απακάπτεις τὴν τοιαύτην αἰτίαν διεποιεῖται τοι περιπολεῖ-
ται τοι πατερούσας οὖν, καὶ τῷ προτοτάχει χρόνῳ
επιμετρεῖς τὸ πρότοιο, οὐτε μὲν οὐκοντος λαζα-
ρεῖς οὐ γάρ τοι, αποκρίνεται οὐτε δι τὴν περιβολήν, πατέ-
ρα οὐ δι τοι πατερούσαριν εἶται. Ηδὲ τοι
τοι γε οὐδέποτε πατερούσαρι φίλος οὐκέπειται πάλιν,
οὐδὲ οὐδέποτε πατερούσαρι προπραγμάτειον, διότοι φί-
λοι πατερούσαρι, τοι δι πατερούσαρι ποτέροιο σε μετέ-
πειται, τραγουδεῖ μὲν οὐκέποτε οὐκέποτε συντελεῖ,
ποτὶ δὲ καὶ τοι μάτιον οὐφέρει τοι, τοι μὲν διερεύει
τοι δὲ οὐ πέποι, ἀλλα, καὶ δι τοῦ ξεπερνεῖν οὐκά-
πεται, μεγάλη δὲ πει τούτου Λυκάφρων ὁ Χα-
ροκόπειος, γερεφίαν. *Idem.*

*Conviuit ad hanc sere modum celebrabat. usque ad ,
duos versiculos Lycophri.* Modus, quod Menedictus
convivia celebravisse Laetitiam at, aliquid habet
obscuriorum. Ego tamen meam sententiam exponam ,
et quibus de causis adductus cam probaverim , expli-
cabo. Menedictus convivia frugalitate commendabantur,
quoniam autem ex Laetitia verbis conjectura con-
sequi possum , ejusmodi erat Menedictus prandium,
quod post aliorum cenam ab eo una cum duobus tri-
bucis tempore inirebat. Volebat tam in co-
nvivio eos quoque adesse , qui post cenam adventi-
fuerint , nequod , qui ante cenam , ex quo homini

vel falsamentum audissent, recedebant: fin vero carnes, ingrediebantur. Lectulis æstate fostra, lieme vervecum pelles superponebant. Porro pulvis fibri affери oportebat. Poculum quod circumferebat cornuta majus non erat. Bellaria illis fabae ac lupini. Interdum vero de effluis fructibus pira, vel mala punica, vel cicera, saepe et carices. ² Ea omnia memor Lycophron in satyra quam inscripsit Menedemum, philosophi confribens laudes: quemadmodum bujusmodi quoque sunt,
Ut ex pulsis poculum convivio

Versatur illis ad mensuram, sed mora
Sermo eruditus studiois sunt bellaria.

mò iicitur contemptui haberi coepit

¹ *Taspijor* Non aliud quam *taspijor* legisse intrem, sed aliud quam *Sarissulam* scripsisse credum est, quod videlicet à fale derivatum esset. *Strob.*

Qua omnia Lycophron.] *Lycophronem Chalcis significavit, cum, cuius exstet Alexandria trajecta. Ex autem potius, quod hic à Laertio, mulos verius affect Atheneus hic, quem fuit artimulus, loco, in quibus tertium hic à Laertio tam alter, quam apud eum fertur; uno scilicet Lecc. lib. vi. cap. xvii. ubi hos *Lycophronis versus* declarat. Cf. *Catena*.*

Legatus ad Ptolemaeum. & *Lytinachum missus est.* Cf. *ad Demetrum queque.*] *Omnes Macedonie reges, ex quibus Demetrius prior regnavit, deinde Lytinachus intercepit Pyrrho, postea Ptolemaeus, Euphrates. Aldob.*

ENEDEMUS Regi DEMETRIO
gandere

ΜΕΝΕΔΗΜΟΣ Βασιλεὺς ΔΗΜΗΤΡΙΩΝ

¹⁴¹ * **A**udio tibi de nobis plurima fuisse narrata, etc. Per eam illum admonet, caveret unum ex his, qui sibi es-
cavat in se. Exibitum non possum.

Aκούω πρός σε ἀνατεθῆναι περὶ ἡμῶν. ^{1 λέ-} 141
γος δὲ διαβλέπειν αὐτὸν τὸν ἄντι πολιτευο-
μένων τινὰ Αἰστυύλου.

Λόγος διαβάλλεται κατά τον Lego, διαβάλλεται hac
demon in reipublica administrationis erat contrarius,
famam est Aeschylum quendam, qui Menec-
tium, famam est cunctum calumniam. If. Calcar.
X

DIGGENIS LAERTIL

Δοκέι δὲ ἐμβούθετα προσβούται πρὸς Δημήτριον ὑπὲρ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς καὶ Εὐφάντος ἐν ιστορίᾳ μυημενεῖ.² ἡγάπα δὲ αὐτὸν καὶ Ἀντίγονος, καὶ μαθητὴν ἀνεκήρυξεν αὐτὸν, καὶ ἦντα εἴναι τούτῳ Βαρβάρους περὶ Λυσιμαχίαν, γράφει ψήφισμα αὐτῷ Μενέδημος ἀπλοῦν τε καὶ ἀκόλουθον, οὐ ἡ ἀρχὴ.

¹⁴² * Οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ πρέσβυτοι εἶπον, Ἐπειδὴ βασιλεὺς Ἀντίγονος μαζῇ νικήσας τοὺς Βαρβάρους, παραγίνεται εἰς τὴν ιδίαν, καὶ τολλὰ πάντα πράστει κατὰ γυνώμην, ἐδοξεῖ τὴν Βουλῆν καὶ τὸ δῆμον δὲ ταῦτα δὲ καὶ τὴν ἀλλην Φιλίαν ὑπόπτευθεις προδίδονται τὴν πόλιν αὐτῷ, διαβάλλοντος Ἀριστοδήμου, ὑπεκρίθεις καὶ διετριβεῖς εἰς οὐρανοῦ, ἐν τῷ τοῦ Ἀμφιάρεω ιερῷ ἔνθα χρυσῶν ποτηρίων απολομένων, καθὼς Φίσιν ἔμπιπτος, δόγματι κανῷ τῶν Βοιωτῶν ἐκεῖνον μετεδίδειν. ἐπειδὴν ἀνύμηταις λαβρίων παρεδόντες εἰς τὴν πατρίδα, καὶ τηντε γυναικακατάς θυγατέρας παραλαβόντες πρὸς Ἀντίγονον ἐλθόν, ἀνύμια τον βίον κατέστρεψε. * Φησὶ δὲ αὐτὸς

¹⁴³ Ἡρακλεῖδης, πᾶν τουναντίον, πρέβυτον γενόμενον τῶν Ἑρετρίων, πολλάκις ἐλευθερῶτα τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν τυράννων ἐπαγομένων Δημήτριον. οὐκ ἀν δὴ οὐν προδόνται αὐτὸν Ἀντίγονον τὴν πόλιν, ἀλλὰ διαβολὴν ἀγαλαβεῖν ψευδῆ. Φιγάρη τε πρὸς τὸν Ἀντίγονον, καὶ βούλεσθαι ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα, τοῦ δὲ μῆτερος, ὑπ' ἀνύμιας ἀστιγάσατα ἐπτὰ πηρεῖν, τον βίον μεταλλάξαι τὰ ἔργα τούτων καὶ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ιστορεῖ μόνῳ δὲ Περγαίῳ διαπρώτῳ εἰχε τόλμεν. ἐδόκει γαρ, Ἀντίγονους βούλομενον τὴν δημοκρατίαν αποκαταστῆσαι τοῖς Ἑρετρίεστον Χάριν Μενέδημον, καλύσταν. * διὸ καὶ ποτε παρά πότον ὁ Μενέδημος ἐλέγχεις αὐτὸν τοῖς λόγοις, τὰ πάλλα ἔΦη, καὶ δὴ, φιλόσοφος μέν τοις τοιῦτος, ἀντρὸς δὲ καὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν γεννητομένων κακίστος. ἐτελείτα δέ, κατὰ τὸν Ιπ-

² Eum Antigonos quoque abutus,] Macedonum & ipse rex. *Aldob.*

³ Ἀλλάζει] Non ἀλλάζει sed ἀλλάζει interpretatio quoque legit, & recte interpretatus est, *Ale-* *jeanis* *discrepantibus*. *Hecr. Steph.*

Constat illum ad Demetrium pro Oropo gravillimē legatione functū, ut Euphanthus quoque in historiis meminuit. Erat ejus in primis studiosus Antigonus, seque ipsius discipulum esse pradicabat. Et cum Barbaros fudisset, circa Lydimachiam, decretum ei Menedemus scriptū simplex atque ab assentatione alienum, cuius initium est.

* Duces et consiliī primores dixerunt, ¹⁴² quoniam Antigonus rex, praelio domitis Barbaris, in regnum redit, et cetera omnia cum ratione administrat, visum est senatus ac plebi. Horum igitur gratias, et præterea propter sumnam cum illo amicitiam, quod illi civitatem proderet, suspicitus habitus, calumniante Arifodemo, clam exiit, atque Orópi moratus est in Amphiaraī fano. Ibi cum perirent aurei calices, ut Hermippus ait, communī Eoetiorum decreto loco migrare iussus est. Inde profectus incens et patriam clanculum ingressus, uxorem ac filias sumens, se ad Antigonum contulit, ibique vitam mortore terminavit. * Refert Heracles his omnino contraria. Nam illum senatus principem urbem Eretriam à tyranno siue liberasse, qui Demetrium inducere studebant. Non igitur Antigono prodidisse civitatem, sed falsam subfuisse calumniam: profectumque ad Antigonum, cum ut patriam ē servitute eriperet, illum inducere non posset, septem diestotos cibo abstinuisse, atque ex animi dolore vita excellefī. His familia et Antigonus Carycius refert. Soli autem Perfaio inexorabilis dixit bellum. Hand enim obscurum erat Antigonum cum Menedemii gratia, Eretrientibus rem publicam voluisse restituere, ab eo siue prohibatum. Quocirca in convivio Menedemus in illum acriter invectus, inter carera sic ait, Atqui ille qui, dem philosophus est, sed vir omnium qui sunt, vel futuri sunt, profectus nequissimus. Moritur autem ut ait Heracles, septua-

⁴ Ἐλευθερῶται] Γράφεται ἀλιθώτα τὸν πατητὸν. *Idem.*

⁵ Ταῦτα] Pro ταῖς τοις legitur etiam εὐτες, & qui-
dem adjuncta interrogationsis nota. *Idem.*

⁶ Εὐδημοκρατίοι] Γράφεται εὐδημοκρατος. *Idem.*